

484. VYVOLENÁ

891.

Erb. II. 121

Šly dě - včá - tka k sil - ni - ci, šly dě - včá - tka k sil - ni - ci, po - tka - li jich my - sli - vci.

[: Šly děvčátka k silnici, :]
potkali jich myslivci.

»A my samy nevíme,
která se vám líbíme.

A mně by se líbila
ta Naninka spanilá.³⁾

Kam, děvčátka, kam jdete,
která mě chtět budete?¹⁾

Čili sestra, čili já,²⁾
čili naša švagrová.«

Má na krku korály,
mezi nima tolary.

¹⁾ s námi půjdete?

³⁾ Třeba táto maličká,
co má černé očička.

A na krku koraly,
mezi nimi tolary.

²⁾ Jestli sestra nebo já,

485. CESTA ZA MILOU

892.

Ze Šlapanic

Šo - hajku, šo - haj - ku, ty jsi do - brý di - tě; dy - bys ne - byl do - bré, ne - hle - da - li by tě.

Šohajku, šohajku,
ty jsi dobrý dítě.
Dybys nebyl dobrý,
nehledali by tě.

tvý vraný koníček
po tobě řehtajó.

Bratříčku, bratříčku,
dé mně tvó sestřičku,
já ti budu říkat:
Rozmilé švagříčku.

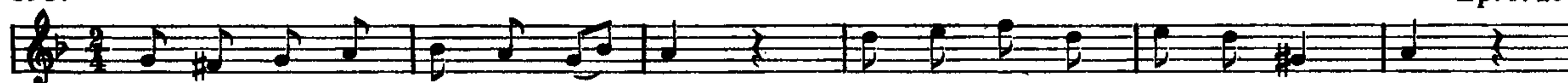
Šohajku, šohajku,
vaší tě hledajó,

Tatíčku, tatíčku,
déte jim vobroko;
já musím za miló,
mám tuze daleko.

486. NA ROZCHODNOU

893.

Zp. I. 201

Šo - haj, šo - haj če - rno - o - ký, ne - mo - žu ťa za - bu - dnu - ti;

a - ni ťa já ne - za - bu - du, po - kud ko - lvěk ži - va bu - du.

Šohaj, šohaj černoooký,
nemožu ťa zabudnúti!
Ani ťa já nezabudu,
pokud kolvěk živa budu.

jako sem já tobě byua,
vinšuju ti, duša moja.

Něni pravda, moj přemiúy,
robiua sem ti po vůli,
žáden neví len já sama,
jako sem ťa ráda maua.

Ješče jednú na rozchodnú
vinšuju ti takú věrnú,

Co sem sa k vám nachodívau,
dni a noci s tebú mrhau,
ale tys byua falešná,
nech ťa Pámბúh za to trestá.